

Sygn. akt I CSK 300/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku D. G.

przy uczestnictwie J. M., U. M. i Miasta W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Miasta W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 29 października 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik - Miasto W. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 października 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga uczestnika jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej uczestnik wskazuje na to, że ocena tego, czy wykładnia przez orzekający w sprawie sąd przepisów prawa, na których oparł on rozstrzygnięcie, budzi wątpliwości. Pierwotnie wskazywał nawet, że jest to istotne zagadnienie prawne, które wymaga rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Nie można wobec tego uznać, że naruszenie prawa jest tak rażące, aby uznać, iż z tego względu skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).